

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

Bijbelcommentaar

door E.G.White
Page 1108; blz. 525

Galaten

Hoofdstuk 1

Vers 6,7 **Moeilijkheden In Galatië**. – In bijna elke gemeente waren enkele leden, die van geboorte Joden waren. Bij deze bekeerlingen vonden de Joodse leraars grif gehoor en door hen kregen zij houvast in de gemeenten. Het was onmogelijk om door Schriftuurlijke argumenten de leer die Paulus onderwees, omver te werpen; daarom namen ze hun toevlucht tot de meest gewetenloze praktijken om zijn invloed tegen te gaan en zijn gezag te verzwakken. Zij zeiden dat hij geen discipel van Jezus was geweest en van Hem geen opdracht had gekregen; toch had hij het gewaagd om leerstellingen te prediken die rechtstreeks tegengesteld waren aan die van Petrus, Jakobus en de andere apostelen. Op deze wijze slaagden de boodschappers van het Judaïsme er in veel van de christelijke bekeerlingen van hun leraar in het Evangelie te vervreemden. Toen ze zover waren, brachten zij hen ertoe terug te keren tot het waarnemen van de ceremoniële wet als noodzakelijk voor de zaligheid. Geloof in Christus en gehoorzaamheid aan de wet der tien geboden werd beschouwd als van ondergeschikt belang. Verdeeldheid, ketterij en zinnelijkheid wonnen snel terrein onder de gelovigen in Galatië.

Paulus' ziel werd beroerd toen hij de gevaren zag die snel deze gemeenten dreigden te verderven. Onmiddellijk schreef hij aan de Galaten, waarbij hij hun valse theorieën blootlegde en met grote gestrengheid hen bestrafte, die van het geloof waren afgeweken (LP 188, 189).

Vers 17,18 Zie EGW over Handelingen 9:25-27

Hoofdstuk 2

Vers 1-10 (Handelingen 15:4-29). **De Wijsheid van Paulus**. – Paulus... beschrijft het bezoek dat hij aan Jeruzalem bracht om een vaste regeling te krijgen voor dezelfde vragen, die nu de gemeente in Galatië in opschudding brachten betreffende de vraag of de heidenen zich moesten laten besnijden en de ceremoniële wet onderhouden. Eerst had hij een persoonlijk onderhoud gezocht, waarin hij de zaak met al de bijzonderheden aan de leidende apostelen, Petrus, Jakobus en Johannes voorlegde. Met vooruitziende wijsheid concludeerde hij, dat wanneer deze mannen ertoe gebracht konden worden een juiste positie in te nemen, alles gewonnen was. Als hij de vraag eerst had voorgelegd aan de hele vergadering, zou er verdeeldheid van gevoelens zijn ontstaan. Het krachtige vooroordeel dat reeds aanwezig was omdat hij de besnijdenis niet aan de heidenen had opgelegd, zou velen ertoe gebracht hebben positie tegen hem te kiezen. Op deze wijze zou het doel van zijn bezoek teniet zijn gedaan en zou zijn bruikbaarheid ten zeerste

Page 1108-1109; blz. 526

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

gehinderd hebben. Maar de drie leidende apostelen, tegen wie een dergelijk vooroordeel niet bestond, brachten, nadat zij voor de juiste positie waren gewonnen, de zaak voor de raad en wonnen bij allen de instemming met het besluit om de heidenen vrij te doen blijven van de verplichting van de ceremoniële wet (LP 192, 193).

Vers 11,12 (Jakobus 1:8; Zie EGW over Handelingen 21:20-26). **Als Sterke Mannen Weifelen.** – Zelfs de beste mannen zullen blunders maken als zij hun eigen weg volgen. Hoe meer verantwoordelijkheid op een mens wordt gelegd, hoe hoger zijn positie is om te dicteren en te heersen, des te meer kwaad hij beslist zal doen in het verdraaien van verstand en hart als hij niet zorgvuldig de weg des Heeren volgt. In Antiochië schoot Petrus tekort in de beginselen van oprechtheid. Paulus moest zijn verkeerde invloed onomwonden het hoofd bieden. Dit is vermeld opdat anderen er bij gebaat zullen zijn en opdat de les een ernstige waarschuwing kan zijn voor mensen op vooraanstaande posities, dat zij niet in gebreke blijven in oprechtheid, maar trouw aan beginselen moeten zijn.

Is het niet vreemd dat Petrus, na al zijn falen, na zijn val en herstel, zijn lange diensttijd, zijn intieme bekendheid met Christus, zijn kennis van Zijn zuivere, oprechte praktijk van principes; na alle onderricht dat hij had genoten, alle gaven, kennis en grote invloed in het prediken en onderwijzen van het Woord, huichelde en de beginselen van het Evangelie ontweek uit vrees voor mensen of om hun achting te winnen? Is het niet vreemd dat hij wankelde en in zijn standpunt dubbelzinnig was? Moge God iedereen een besef geven van zijn eigen persoonlijke hulpeloosheid om zijn levensscheepje rechtstreeks en veilig de haven in te sturen. De genade van Christus is elke dag onontbeerlijk. Zijn onmetelijke genade alleen kan onze voet voor struikelen bewaren (MS 122, 1897).

Vers 16 (Galaten 3:10-13, 24; Romeinen 3:19-28; 5:1). **Geen Plaats voor Zelfvoldaanheid.** – Wij worden gerechtvaardigd door het geloof. De ziel die de betekenis van deze woorden begrijpt, zal nooit zelfvoldaan zijn. Wij zijn van onszelf onbekwaam om ook maar iets van onszelf te denken. De Heilige Geest is onze bekwaamheid in het werk van karakteropbouw, in het vormen van het karakter naar de Goddelijke gelijkenis. Als wij menen dat wij zelf in staat zijn om ons eigen leven te vormen, maken wij een ernstige vergissing. Uit onszelf kunnen wij nooit de overwinning over de verzoeking behalen. Maar zij die oprecht in Christus geloven, zullen door de Heilige Geest worden bewerkt. De persoon in wiens hart geloof aanwezig is, zal opwassen tot een prachtige tempel voor de Heere. Hij wordt geleid door de genade van Christus. Naarmate hij op de lessen van de Heilige Geest vertrouwt, zal hij groeien (MS 8, 1900).

Vers 20 (Filippenzen 1:21; Kolossenzen 3;3; zie EGW over Openbaring 3:1). **Het Grootste Werk in de Wereld.** Al het goede in mannen en vrouwen

Page 1109; blz. 527

is de vrucht van het werk van de Heilige Geest. De Geest leert ons gerechtigheid in ons leven te openbaren. Het grootste werk dat in onze wereld gedaan kan worden, is het verheerlijken van God door het karakter van Christus uit te leven. God zal alleen diegenen vervolmaken, die bereid zijn het eigen ik te doden. Zij die dit willen doen, kunnen zeggen: *"Toch leef ik, dat is niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij"* (MS 16, 1900).

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

Hoofdstuk 3

Vers 6-9 Zie EGW over Romeinen 8:15

Vers 8 Zie EGW over Genesis 12:2,3; Handelingen 15:11

Vers 10-13 Zie EGW over Galaten 2:16; Romeinen 3:19-28

Vers 13 Zie EGW over 2 Korinthe 3:7-18; Hebreeën 13:11-13

Vers 19 Zie EGW over 2 Korinthe 3:7-11

Vers 24 (Galaten 2:16; Romeinen 3:19-28). **De Wet Wijst op Christus.** – De wet heeft geen kracht om de overtreder te vergeven, maar wijst hem op Christus Jezus, Die tot hem zegt: Ik zal uw zonde nemen en die Zelf dragen, als u Mij wilt aannemen als uw Plaatsvervanger en Borg. Keer terug tot uw trouw en Ik zal u Mijn gerechtigheid toerekenen (RH 7 mei, 1901).

Welke Wet is de Tuchtmeester? – De vraag is mij gesteld over de wet in Galaten. Welke wet is de tuchtmeester om ons tot Christus te brengen? Mijn antwoord is: Beide, zowel de ceremoniële als de zedenwet der tien geboden.

Christus was het Fundament van het gehele Joodse stelsel. De dood van Abel was het gevolg van het feit, dat Kaïn weigerde om Gods plan in de school van gehoorzaamheid te aanvaarden, om gered te worden door het bloed van Jezus Christus, dat werd voorgesteld door de slachtoffers die op Christus heenwezen. Kaïn weigerde het bloed te vergieten, dat een zinnebeeld was van het bloed van Christus, dat voor de wereld vergoten zou worden. Deze hele ceremonie was door God voorbereid en Christus werd het Fundament van het hele stelsel. Dit is het begin van het werk van de wet als tuchtmeester om zondige mensen tot nadenken over Christus te brengen.

Allen die dienst deden in verband met het heiligdom worden voortdurend opgevoed met betrekking tot het middelaarswerk van Christus voor het mensdom. Deze dienst was bedoeld om in elk hart liefde voor Gods wet te scheppen, de wet van Zijn Koninkrijk. De offerdienst moest een gelijkenis zijn van Gods liefde, in Christus geopenbaard - in het lijdende, stervende slachtoffer, dat de zonde waaraan de mens schuldig was, op zich nam, zodat de zondeloze voor ons tot zonde gemaakt werd.

In het overdenken van dit grote thema van de zaligheid, zien wij het werk van Christus. Niet alleen de beloofde gave van de Geest, maar ook de aard en het karakter van dit offer en deze

Page 1109-1110; blz. 528

tussenkost is een onderwerp, dat in ons hart verheven, geheiligde en hoge ideeën moet scheppen van de wet van God, die aanspraak maakt op ieder mens. Het schenden van die wet in de kleine daad, door te eten van de verboden vrucht, bracht over de mensen en over de aarde de gevolgen van ongehoorzaamheid aan Gods heilige wet. De aard van de tussenkost moest de mens altijd weer bevreesd maken om zelfs maar de geringste ongehoorzame daad tegen Gods geboden te doen.

Er moet een duidelijk begrip zijn van wat zonde is en wij moeten er steeds op letten niet de grens tussen gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid te overschrijden.

God wil dat ieder lid van Zijn schepping het grote werk van de Oneindige Zoon van God zal begrijpen, Die Zijn leven gaf om de wereld te redden. *"Ziet welk een liefde ons de Vader heeft gegeven, dat wij kinderen Gods genoemd worden en wij zijn het ook. Daarom kent de wereld ons niet, omdat zij Hem niet kent."* Als hij in Christus de belichaming ziet van oneindige, belangeloze liefde en weldadigheid,

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

ontwaakt in het hart van de zondaar een dankbare gezindheid om te volgen waar Jezus trekt (MS 87, 1900).

Vooraf de Zedenwet. – *"De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden."* In dit Schriftgedeelte spreekt de Heilige Geest door de apostel met name van de zedenwet. De wet openbaart ons de zonde en maakt dat wij onze behoefte aan Christus gevoelen en tot Hem vluchten om vergeving en vrede door het betonen van berouw jegens God en geloof in onze Heere Jezus Christus....

De wet der tien geboden moet zozeer niet gezien worden van de kant van de verboden, als wel van de genadige kant. Haar verboden vormen de absolute garantie van geluk door gehoorzaamheid. Als ze in Christus worden aanvaard, bewerkt ze in ons die zuiverheid van karakter, die ons tot in de eeuwigheid vreugde zal brengen. Voor hen die gehoorzaam zijn, is het een beschermende muur. Wij zien in haar de goedheid van God, die, door de onveranderlijke beginselen van gerechtigheid aan de mensen te openbaren, hen beschermt tegen het kwaad dat een gevolg is van overtreding.

Wij moeten God niet zien als Iemand Die klaar staat om de zondaar voor zijn zonden te straffen. De zondaar brengt zelf de straf op zich. Zijn eigen daden brengen een reeks omstandigheden op gang, die zekere resultaten hebben. Elke daad van overtreding valt terug op de zondaar, bewerkt in hem een verandering van karakter en maakt het voor hem gemakkelijker om weer te zondigen. Door de zonde te kiezen, snijden de mensen zich af van het kanaal van zegeningen en het zekere gevolg is ondergang en dood.

De wet is een uiting van Gods gedachten. Als wij deze in
Page 1110; blz. 529

Christus aanvaarden, worden het onze gedachten. Die verheffen ons boven de macht van natuurlijke verlangens en neigingen, boven verzoeken die tot zonde leiden (MS 23a, 1896).

De Verhouding van de Twee Wetten. – Het is niet zo noodzakelijk om de juiste bijzonderheden te verstaan met betrekking tot de verhouding van de beide wetten. Het is van veel groter betekenis dat wij weten of wij Gods wetten overtreden, of wij gehoorzaam, dan wel ongehoorzaam tegenover de heilige wet staan (Brief 165, 1901).

Vers 24-26 (Galaten 6:14; 1 Johannes 3:4). **Christus het Enige Geneesmiddel.** – Als de gedachten naar het kruis van Golgotha worden gericht, wordt Jezus voor het onvolmaakte oog zichtbaar aan het hout der schande. Waarom is Hij gestorven? Als gevolg van de zonde. Wat is zonde? Het overtreden van de wet. Dan is het oog geopend om de aard van de zonde te zien. De wet is verbroken, maar kan de overtreder geen vergeving schenken. Ze is onze tuchtmeester die veroordeelt om gestraft te worden. Waar is het geneesmiddel? De wet drijft ons naar Christus Die aan het kruis werd gehangen opdat Hij in staat zou zijn de gevallen, zondige mens Zijn gerechtigheid mee te delen en hem aldus met Zijn rechtvaardig karakter aan Zijn Vader voor te stellen (MS 50, 1900).

Hoofdstuk 4

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

Vers 7 Zie EGW over Romeinen 8:17

Vers 24-31 Zie EGW over Romeinen 8:15-21

Hoofdstuk 5

Vers 1 Zie EGW over Romeinen 8:15-21

Vers 1,2 (1 Korinthe 1:10-13). **De Strijd over de Besnijdenis.** – Er begonnen ook partijen te ontstaan door de invloed van Judaïstische leraars die er op aandrongen dat bekeerlingen tot het christendom de ceremoniële wet zouden waarnemen wat betreft de kwestie van de besnijdenis. Zij handhaafden nog steeds dat het oorspronkelijke Israël bestond uit verheven en bevoorrechte kinderen van Abraham en recht hadden op alle beloften die aan hem waren gedaan. Zij dachten werkelijk dat zij door het innemen van een tussenvlak tussen Jood en christendom, erin zouden slagen de blaam die op het christendom rustte, weg te nemen en grote aantallen Joden zouden kunnen binnenhalen.

Zij rechtvaardigden hun positie die met die waarmee Paulus in strijd was, door te laten zien dat de handelwijze van de apostel die de heidenen in de gemeente opnam zonder besneden te zijn, meer Joden verhinderde het geloof aan te nemen, dan er bekeerlingen uit de heidenen werden toegevoegd. Op deze wijze verontschuldigen

Page 1111; blz. 530

zij hun tegenstand tegen de resultaten van de kalme bedaardheid van Gods erkende dienstknechten. Zij weigerden te erkennen dat het werk van Christus de gehele wereld omvatte. Zij beweerden dat Hij alleen de Zaligmaker van de Joden was; daarom handhaafden zij de gedachte dat de heidenen besneden moesten worden alvorens zij konden worden toegelaten tot de voorrechten van de gemeente van Christus

Na het besluit van de raad in Jeruzalem over deze kwestie hadden velen nog deze mening, maar zij bleven toen niet langer tegenstand bieden. Bij die gelegenheid had de raad besloten dat bekeerlingen uit de Joodse gemeente de instelling van de Mozaïsche wet konden waarnemen als ze dat wilden, terwijl deze inzettingen niet verplicht zouden worden voor bekeerlingen uit de heidenen. De groep die daartegen was, maakte hiervan gebruik door aan te dringen op een onderscheid tussen hen, die zich aan de ceremoniële wet hielden en hen, die dat niet deden, met de bewering dat de laatsten verder van God waren dan de eersten.

De verontwaardiging van Paulus was gewekt. Zijn stem werd gehoord met de strenge bestraffing: *"Indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen."* De partij die handhaafde dat het christendom zonder besnijdenis waardeloos was, schaarde zich tegen de apostel en hij moest hun het hoofd bieden in elke gemeente die hij had gesticht of bezocht: Jeruzalem, Antiochië, Galatië, Korinthe, Efeze en Rome. God had er bij hem op aangedrongen om het grote werk te doen, Christus en Dien gekruisigd, te prediken; besneden te zijn of onbesneden te zijn, was niets. De Judaïstische partij zag hem als een afvallige, die erop uit was de scheidsmuur af te breken, die God had opgericht tussen de Israëlieten en de wereld. Zij bezochten elke gemeente die hij had gesticht en verwekten verdeeldheid. Met de gedachte dat het doel de middelen heiligt, verspreidden zij valse aanklachten tegen de apostel en trachtten hem in diskrediet te brengen. Wanneer Paulus bij het bezoeken van de

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

gemeenten achter deze ijverige en gewetenloze tegenstanders aankwam, ontmoette hij velen die hem wantrouwen en sommigen, die zelfs zijn werk verachtten.

Deze verdeeldheid met betrekking tot de ceremoniële wet en de betrekkelijke verdiensten van de verscheidene evangeliedienaars die de leer van Christus verkondigden, bezorgde de apostel veel zorg en hard werk (1 Korinthe 1:10-13 aangehaald) (LP 121, 122).

Vers 6 (Filippenzen 2:12; 1Timotheüs 6:12; Titus 2:14; Jakobus 2:14-20; 1 Petrus 1:22; Openbaring 2:2; zie EGW over Titus 1:9-11). **Bijbelse Godsdienst Betekent Aanhoudend Werken.** – Echt geloof werkt altijd door de liefde. Als u naar Golgotha kijkt, is dat niet om uw ziel gerust te stellen in het niet vervullen van uw plicht, niet om uzelf in slaap te sussen, maar om geloof te scheppen in Jezus, een geloof dat werkt, dat de ziel reinigt van het slijk van zelfzucht. Als wij in geloof beslag op Christus leggen, is ons werk nog maar net begonnen. Iedereen heeft verdorven en zondige gewoonten die overwonnen

Page 1111-1112; blz. 531

moeten worden door felle strijd. Iedereen moet de strijd des geloofs strijden. Als iemand Christus volgt, kan hij niet inhalig handelen, hij kan niet hardvochtig zijn, of zonder meegevoel. Hij kan niet ruw zijn in zijn spreken. Hij kan niet zelfgenoegzaam zijn of vol zelfoverschatting. Hij kan niet veeleisend zijn, geen harde woorden gebruiken en kritiek oefenen of veroordelen.

Het werk van de liefde ontstaat uit het werk van het geloof. Bijbelse godsdienst betekent altijd werken. *"Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken."* *"Bewerkt uw eigen zaligheid met vreze en beven want het is God Die in u werkt, beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen."* Wij moeten ijverig zijn in goede werken; denk eraan goede werken te blijven doen. De waarachtige Getuige zegt: *"Ik weet uw werken."*

Hoewel het waar is, dat onze vele activiteiten in zichzelf de zaligheid niet verdienen, is het ook een feit, dat het geloof, dat ons met Christus verenigt, de ziel zal wekken tot werkzaamheid (MS 16, 1890).

Vers 17 (Efeze 6:12). **Ernstige Conflicten in het Christelijk Leven.** – Het leven van de christen is geen effen weg. Hij heeft met ernstige conflicten te maken. Felle verzoeken vallen hem aan. *"Het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees."* Hoe meer wij het einde van deze wereldgeschiedenis naderen, des te bedrieglijker en verlokender zullen de aanvallen van de vijand zijn. Hij zal feller en vaker aanvallen. Zij die aan het licht en aan de Waarheid weerstand bieden, zullen meer verhard worden en op hen zal minder indruk gemaakt kunnen worden; zij zullen bitterder worden tegen hen die God liefhebben en Zijn geboden bewaren (MS 33 1911).

Vers 22,23 (Efeze 5:9). **Het Inwonen van de Geest.** – De Invloed van de Heilige Geest is het leven van Christus in de ziel. Het is niet zo dat wij Christus zien en met Hem spreken, maar zijn Geest is overal dicht bij ons. Hij werkt in en door iedereen, die Christus aanneemt. Zij die zich bewust zijn van de inwoning van de Geest, openbaren de vrucht van de Geest - liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, goedheid, geloof (MS 41, 1897).

Hoofdstuk 6

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

Vers 1,2 (Hebreeën 12:12, 13). **Werken in de Geest van Zachtmoedigheid.** – Het herstelwerk moet plaatsvinden, niet op een trotse bemoeizieke, heerszuchtige manier, maar in een geest van zachtmoedigheid. Werp uw broeder niet terzijde met de woorden: Hij heeft mij teleurgesteld en ik zal niet proberen hem te helpen (MS 117a, 1901).

Vers 7 Zie EGW over Exodus 4:21; 20:16

Page 1112; blz. 532

Vers 7,8 (Romeinen 2:6; zie EGW over Richteren 16). **De Oogst van Weerstand.** – De Geest van God houdt het kwaad onder de beheersing van het geweten. Als de mens zich verheft boven de invloed van de Geest, haalt hij een oogst van ongerechtigheid binnen. Over zo iemand heeft de Geest steeds minder invloed om hem ervan te weerhouden zaad van ongehoorzaamheid te zaaien. Waarschuwingen hebben steeds minder macht over hem. Geleidelijk raakt hij zijn vrees voor God kwijt. Hij zaait naar het vlees; hij zal verderf oogsten. De oogst van het zaad dat hij zelf gezaaid heeft, wordt rijp. Hij minacht Gods heilige geboden. Zijn vlezen hart wordt een stenen hart. Het weerstaan van de Waarheid sterkt hem in zijn ongerechtigheid. Omdat mensen het zaad van het kwaad gezaaid hadden, overheersten wetteloosheid, misdaad en geweld in de wereld voor de zondvloed.

Allen moeten zich bewust zijn van de macht, waardoor de ziel wordt vernietigd. Dat is niet het gevolg van een besluit dat God tegen de mens heeft gericht. Hij maakt de mens niet geestelijk blind. God geeft voldoende licht en bewijzen om de mens in staat te stellen het verschil tussen waarheid en dwaling te onderscheiden. Maar Hij dwingt de mens niet om de Waarheid aan te nemen. Hij laat hem vrij om het goede, of wel het kwaad te kiezen. Als de mens weerstand biedt aan de bewijzen die voldoende zijn om zijn oordeel in de goede richting te sturen en eenmaal het kwade kiest, zal hij dat de tweede keer gemakkelijker doen. De derde maal zal hij zich nog verder van God verwijderen en de kant van satan kiezen. Op deze weg zal hij doorgaan tot hij vastzit in het kwaad en de leugen gelooft die hij als een waarheid heeft gekoesterd. Zijn weerstand heeft vrucht gedragen (MS 126, 1901).

(Openbaring 3:21). **Een Vraag van Leven of Dood.** – (Galaten 6:7, 8 aangehaald). Welk een wondere waarheid! Dit is een tweesnijdend zwaard. Deze vraag van leven of dood heeft te maken met heel het mensdom. De keus die wij in dit leven maken, zal onze keus voor de eeuwigheid zijn. Wij zullen eeuwig leven of de eeuwige dood ontvangen. Er is geen tussenweg, geen tweede proeftijd. Van ons wordt gevraagd om in dit leven te overwinnen, zoals Christus overwonnen heeft. God heeft ons overvloedige voorzieningen en voorrechten geschonken, zodat wij kunnen overwinnen, zoals Christus overwonnen heeft om bij Hem op Zijn troon te zitten. Maar om overwinnaars te zijn, mag er in ons leven geen toegeven aan vleselijke neigingen zijn. Alle zelfzucht moet met wortel en tak worden uitgerooid (Brief 156, 1900).

Vers 14 (Zie EGW over Galaten 3:24-26; Johannes 3:14-17; 12:32; Efeze 2:8, 9; Openbaring 12:10). **Het kruis de Bron van Kracht.** – Wij zien in het kruis van Christus onze bekwaamheid, onze onuitputtelijke Bron van kracht (Brief 129, 1898).

De Garantie Voor Succes. – Zie in het kruis van Christus de enig zekere garantie voor persoonlijke uitnemendheid en succes. En hoe meer het hart in Christus opgaat, des te zekerder is de

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

Page 1112-1113; blz. 533

schat in de eeuwige wereld (Brief 129, 1897).

(Filippenzen 1:21). **Paulus een Levend Voorbeeld voor Elke Christen.** –

Paulus was een levend voorbeeld van wat een echte christen behoort te zijn. Hij leefde tot eer van God. Zijn woorden klinken tot in onze dagen door: *"Want het leven is mij Christus." "Ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wien de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld."* Hij, die vroeger een vervolger van Christus was in de persoon van Zijn heiligen, houdt nu het kruis van Christus omhoog voor de wereld. Het hart van Paulus gloeide van liefde voor zielen en hij gebruikte al zijn energie om mensen tot bekering te brengen. Nooit heeft er een werker geleefd, die meer zelfverloochenend, ijveriger en volhardender was. Zijn leven was Christus; hij deed de werken van Christus. Alle zegeningen die hij ontving, werden gewaardeerd als even zovele kansen om gebruikt te worden tot zegen van anderen (RH 29 mei, 1900).

(Jesaja 45:21, 22; Mattheüs 16:24; Johannes 1:29). **Zie en Leef.** – Terwijl Christus aan het kruis hing, was Hij het Evangelie. Wij hebben nu een boodschap: *"Zie het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt."* Moeten onze gemeenteleden hun ogen niet gericht houden op een gekruisigde en opgestane Heiland, in Wie hun hoop op eeuwig leven is gevestigd? Dit is onze boodschap, ons argument, onze leerstelling, onze waarschuwing voor onboetvaardigen, onze bemoediging voor treurende, de hoop voor elke gelovige. Als wij belangstelling in het denken van de mensen kunnen wekken, die hen ertoe zal brengen de ogen op Christus te richten, kunnen wij opzij stappen en hen vragen de blik alleen te blijven vestigen op het Lam van God. Op deze wijze krijgen zij hun les. Wie achter Mij wil komen, verloochene zichzelf, neme zijn kruis op, en volge Mij. Hij, die zijn ogen op Jezus richt, zal alles verlaten. Het eigen ik zal sterven. Hij zal het gehele Woord van God geloven, dat zo heerlijk en wonderbaarlijk in Christus wordt verhoogd.

Wanneer de zondaar Jezus ziet zoals Hij is, nemen hoop en zekerheid bezit van het hart. De hulpeloze ziel werpt zich zonder terughouding op Jezus. Niemand kan bij het zien op Jezus Christus en Dien gekruisigd nog twijfel koesteren. Het ongeloof is verdwenen (MS 49, 1898).

(Psalm 85:10; Zie EGW over Jakobus 2:13). **Het Kruis van Christus Beroert de Wereld.** –

Het kruis van Golgotha is een oproep en zal tenslotte alle aardse en duivelse macht teniet doen. In het kruis komen alle invloeden samen en daar gaan alle invloeden van uit. Het is het centrale punt van aantrekking; want aan dat kruis heeft Christus Zijn leven gegeven voor het mensdom. Het Offer werd gebracht met de bedoeling de mens zijn oorspronkelijke volmaaktheid terug te geven. Ja, meer nog, het werd gebracht om in hem een algehele karakterverandering tot stand te brengen, door hem meer dan overwinnaar te maken.

Page 1113-1114; blz. 534

Zij die in de kracht van Christus de grote vijand van God en mensen overwinnen, zullen in de hemel een positie bekleden boven de engelen die nooit gezondigd hebben.

Christus verklaart: *"En Ik, wanneer Ik van de aarde verhoogd ben, zal hen allen tot Mij trekken."* Als het kruis geen invloed ten gunste ervan vindt, schept het invloed. Door opeenvolgende geslachten is de Waarheid voor deze tijd geopenbaard als tegenwoordige Waarheid. Christus aan het kruis was het middel waardoor genade

Bijbelcommentaar op Galaten; blz. 525-534

en Waarheid elkaar hebben ontmoet, gerechtigheid en vrede elkaar hebben omhelsd.
Dit is het middel dat de wereld beroert (MS 56, 1899).

Vers 17 Zie EGW over Handelingen 9:8,9